

fremtidige Livserhverv, om de kunde komme til at lære Skomageri eller Snedkeri eller lignende, i Stedet for at man til Stadighed sætter dem til Landbrug; men dersom dette skal kunne realiseres, og Forholdene i saa Henseende blive bedre, vil det være nødvendigt, at Staten ofrer mere end hidtil.

Lad mig sige en Ting til — det kan være, nogle her i Tinget ville trække paa Smilebaandet derad —, men det vil ogsaa være nødvendigt at skaffe disse Børn nogle Fornøjelser. De komme inde fra den store By, hvor de have haft adskillige Fornøjelser. Det har været daarligere Fornøjelser af den Slags, der har ført dem paa Afveje. Men de trænge ligesom andre til nogle Adspredelser. Lad os gøre, hvad vi kunne for paa disse Anstalter at skaffe gode og sunde Fornøjelser for Børnene, Adspredelser, som kunne optage deres Tanker.

Men der skal Penge til det altsammen, og jeg indser, at skulle disse Forhold blive tilfredsstillende, sker det kun derved, at Staten gør sin Pligt og skaffer Penge dertil. Staten er ellers paa mange Omraader slet ikke saa karrig. Danmark er jo ogsaa et lille velhavende Land, og der er ikke noget i Vejen. Vi ofre Penge til mange forskellige Ting i vort Land. Vi afse mange Penge, som det blev omtalt forleden Aar, naar man skal have en ung Mand uddannet til Søofficer; der blev nævnt adskillige Tusinde, som ofres for at faa en saadan Dreng lavet om til Søofficer. Hvad om vi ofre lige saa meget for at faa et stakkels ulykkeligt Barn lavet om til et godt og nyttigt Medlem af Samfundet, selv om det skulde gaa lidt ud over Kadetterne, saa at vi knap fik saa mange af dem. Men det kan jo være, at vi have Raad til begge Dele og kunne ofre, hvad der skal ofres begge Steder. Hvad bliver der ikke ofret paa Vallø og Vemmetofte til de adelige Frøkener. Det, synes man, er saa ganske rimeligt. Det er desværre kun ret faa her i Tinget, der finde, at det er nødvendigt at reformere paa det Omraade. Der ofre vi mange Penge uden at kny; det, synes vi, er ganske rimeligt, og man kan dog vel ikke tænke sig, at disse gamle Frøkener, dersom de ikke kom paa Vallø og Vemmetofte og fik disse Understøttelser, vilde løbe omkring og blive til vanartede Børn. Men man maa haabe, at de fra Ungdommen af have en saa god Moral, at Samfundet kan forvente, at de ville gøre deres Pligt ogsaa det foruden. Nej, lad os gøre noget mere for de virkelige ulykkeligt stillede i vort Samfund. Lad

os, til Trods for alt, hvad der ligger os imellem, i det mindste være enige om, at det for en god Lovgivning først og fremmest maa være Opgaven at hjælpe dem, der trænge mest, og der er ikke nogetsteds i Samfundet, hvor der trænges saa meget som netop paa dette Omraade, overfor de ulykkeligt stillede Børn, der intet Hjem have. Naar Samfundet gennem Love, som vi have vedtaget her, har paataget sig Værgemyndigheden for disse Børn, har det samtidig paataget sig en Pligt til at sørge for, at de kunne blive til gode og nyttige Mennesker, en Pligt, som vi ikke paa nogen Maade kunne se bort fra.

Jeg vilde have ønsket, at man fra Regeringspartiets Side gennem dets Ordfører havde tilkendegivet noget om, hvad man ønskede i den Retning. Jeg vil haabe, at vort Arbejde paa at faa Opdragelsesanstalterne og Børnehjemmene ordnede paa en tilfredsstillende Maade vil komme til at gaa i den af mig nævnte Retning. Og jeg vil ærlig talt sige, at dersom den, lad os kun kalde det, Agitation, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) har været Hovedmanden for i det sidste halve Aar, kunde bringe os et Skridt videre i den Retning, synes jeg ikke, at han skal have Skam til Tak for sit Arbejde, men at han fortjener en ærlig Tak fra alle dem, der ville de stakkels ulykkelige Børns Vel.

N. C. Jensen: Dersom vi ved denne Lejlighed havde staaet overfor dette lille Lovforslag, som det foreligger uden alt det, der er kommet til, er det min Mening, at saa vilde dette Lovforslags Gennemførelse her i Tinget og i Rigsdagen i sin Helhed have gaaet overordentlig let og i alt væsentligt stille. Men saaledes er Forholdet jo ikke. Forslaget gaar forhaabentlig igennem, thi jeg indrømmer, at saa stor er den Opgave, som Overinspektøren skal udføre med Hensyn til at have Opsyn med Opdragelsesanstalterne og Børnehjemmene, i det hele med alle disse vanartede og forsømte Børn, at den fuldstændig kan lægge Beslag paa en Mands Tid, og saa stort er det Ansvar, der lægges paa vedkommende, at man ogsaa kan sige, at han fortjener at faa en rigelig Løn derfor. Men om alt det, som er kommet ind i denne Debat, maa jeg indskyde den Bemærkning, at jeg agter ikke i mindste Maade at blande mig i den Procedure, som føres mellem det ærede Medlem for Kallerup (Jensen-Knudstrup) og det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe).